

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, ændres, således at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse, hvis en udlænding med opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven) uden for de i § 7, stk. 1 og stk. 2, nævnte tilfælde eller en udlænding fra Kosovoprovinen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af Kosovonødloven, eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter reglerne i § 48 e, stk. 1, må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Efter den gældende affattelse af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, kan der gives opholdstilladelse, hvis en udlænding med opholdstilladelse i medfør af jugoslaverloven uden for de i § 7, stk. 1 og stk. 2, nævnte tilfælde på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, vedkommende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet.

Ved den foreslåede affattelse sker der ingen ændringer i anvendelsesområdet for udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, over for en udlænding med opholdstilladelse i medfør af jugoslaverloven. Det vil som hidtil være en betingelse, at den pågældende har fået endeligt afslag på asyl. Det præciseres i den foreslåede affattelse af bestemmelsen, at vedkommende alene skal antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet, og ikke som efter den gældende bestemmelse, at vedkommende skal antages på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, vedkommende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet. UNHCR's vurdering af det fortsatte beskyttelsesbehov vil som hidtil spille en afgørende rolle for Udlændingestyrelsens vurdering af, om der skal gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5.

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen giver mulighed for at give opholdstilladelse til en udlænding fra Kosovo, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af Kosovonødloven. Det er ikke nogen betingelse, at opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse gives i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse i medfør af Kosovonødloven, og opholdstilladelse kan ligeledes meddeles, uanset om ud-

lændingen med en opholdstilladelse efter Kosovonødloven har haft en opholdstilladelse på andet grundlag efter udlændingeloven, som nu er udløbet, bortfaldet, inddraget eller nægtet forlænget. Opholdstilladelse kan også meddeles, selv om udlændingen stadig har en opholdstilladelse efter Kosovonødloven, idet opholdstilladelsen efter Kosovonødloven i givet fald bortfalder, jf. Kosovonødlovens § 19, stk. 1.

I det tilfælde, hvor en udlænding har eller har haft opholdstilladelse efter Kosovonødloven, er det ikke en betingelse, at udlændingen har indgivet ansøgning om asyl eller har fået endeligt afslag herpå. Herved sikres, at en udlænding med opholdstilladelse fra Kosovonødloven, der i overensstemmelse med UNHCR's seneste anbefalinger fra marts 2000 må antages at have et behov for midlertidig beskyttelse, kan få opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, uden at udlændingen behøver at afvente udfaldet af asylsagens behandling. En opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse kan også meddeles efter et endeligt afslag på asyl. En opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse udelukker ikke, at udlændingen kan indgive ansøgning om asyl, eller at en allerede indgiven ansøgning om asyl behandles.

Der kan også gives opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse til en udlænding fra Kosovo, der ikke har eller har haft opholdstilladelse efter Kosovonødloven, forudsat at udlændingen har indgivet ansøgning om asyl inden Kosovonødlovens ikrafttræden den 30. april 1999, og udlændingen er eller har været registreret som asylansøger efter reglerne i udlændingelovens § 48 e, stk. 1. Herved gives der mulighed for, at også spontane asylansøgere fra Kosovo, der har indgivet ansøgning om asyl i Danmark før Kosovonødlovens ikrafttræden den 30. april 1999, og derfor ikke er omfattet af Kosovonødloven, jf. Kosovonødlovens § 31, stk. 2, kan opnå mulighed for i overensstemmelse med UNHCR's anbefalinger at opnå midlertidig opholdstilladelse, hvis de må antages at have et behov for midlertidig beskyttelse. Det er ikke nødvendigt, at der er truffet afgørelse i asylsagen. En opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse kan også meddeles efter et endeligt afslag på asyl.

Hvad enten udlændingen fra Kosovo har eller har haft opholdstilladelse efter Kosovonødloven eller er eller har været registreret som asylansøger, er det en betingelse for at kunne give opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, at vedkommende må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet. Det er ikke som efter Kosovonødloven en betingelse, at udlændingen på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo må antages at